

АЛЛА КОСТОГРИЗ:
«Ми працюємо над тим, щоб наші діти навіть в умовах війни отримали якісні знання»

5

**НА ПОЛТАВЩИНІ
СКОРОТИЛИ
КОМЕНДАНТСЬКУ ГОДИНУ**

2

**У ГРОМАДІ ВІДБУЛИСЯ
ВЕСНЯНІ ПРИБИРАННЯ**

4

Решетилівщина

Газета твоєї громади

#14(204) від 7 квітня 2022 року

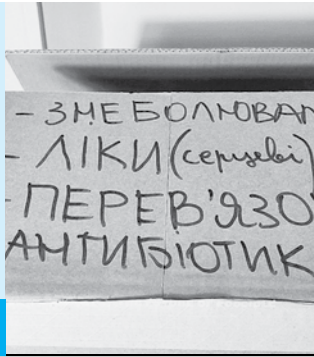
Найкраща районна газета країни 2021 року за версією Національної спілки журналістів України

**ЖИТЕЛІ
РЕШЕТИЛІВЩИНИ
ПРОДОВЖУЮТЬ
ВІДПРАВЛЯТИ
ДОПОМОГУ
ДЛЯ ХАРКОВА**

2

**У РЕШЕТИЛІВЦІ
ЗБИРАЮТЬ ЛІКИ
ДЛЯ ЗАХИСНИКІВ
УКРАЇНИ**

4

**АННА
КАЛАШНІКОВА:**
«В нас люди
просто неймовірні,
відгукуються
на чужий біль»

9

Початок квітня, коли війна перевалила за 40-ий день, ознаменувався в Україні серйозними перемогами на фронті, звільненням декількох областей від окупантів. А ще жахом, неймовірним болем і нестримною люттю, що накрили країну після того, як Нацполіція разом з українськими та іноземними журналістами зайшли у звільнену Бучу під Києвом. Світлина й відеорепортажі з колись

мирного і квітучого міста просто вжахнули. Та не зруйнованими домівами — до них за ці чотири декади ми вже звикли. Біль і ненависть викликали світлина закатованих українців і свідчення очевидців. Від побаченого здригнулася не лише Україна — вся світова спільнота. Та якщо росіяни думали, що вчинені цими нелюдами звірства налякають, викличуть паніку та страх, вони жорстоко помилилися.

Цей біль лише гартує й додає сили бити мерзоту, що прийшла в наш дім, вбиває наших дітей і гвалтує жінок. Без жалю, без пошуку «хороших росіян», після Бучі їх не лишилося. Не пробачимо й не забудемо! Та й у злочинів проти людяності немає терміну давності. Про геноцид українців, спротив, перші ракетні удари окупантів по Полтавщині читайте на 6-ій сторінці нашого видання.

**Передплачуйте
улюблену газету
«Решетилівщина.UA»!**
**Передплатний індекс —
60841**
(24 грн на місяць)

ЛЮДИ / ПОДІЇ / ФАКТИ

Жителі Решетилівщини продовжують відправляти допомогу для Харкова

Майже щотижня, із початку війни, наші земляки невпинно допомагають людям, які перебувають під обстрілами у Харкові. Решетилівці вже направили до Харкова сотні літрів молока, чимало консервації, круп, борошна, а також готову до споживання їжу. У неділю, 3 квітня, волонтери доправили до Харкова чергову партію гуманітарної допомоги, що зібрали жителі сіл Решетилівської громади. До

продуктів харчування також додалися одяг, медикаменти, засоби особистої гігієни та маскувальні засоби для наших воїнів.

«Жителі Решетилівської громади знову надали продукти та молоко для міста Харків. Величезне дякуємо тим, хто проявив небайдужість і поділився продуктами. Дякуємо жителям села Каленики за надані продукти, Мальцеву Олегу, який неодноразово надавав велику кількість молока. Також

хочемо подякувати жителям сіл Паненки, Онищенки, Шилівка за наліплені вареники, подяка волонтеру Кумечко Марині за організацію і доставку вареників, дякуємо ФГ „Горобець С.Г.“ за активну участь у наданні необхідних продуктів для ліпки вареників. Дякуємо Зарівчакській Тамарі та Катерині Грицун за надані речі для дітей біженців із міста Суми. Величезне спасибі жителям Кукобівського старо-стату, а саме — села Кукобівка, Долина та Лютівка за надані

у величезній кількості продукти та маскувальну сітку. Грицун Катерині та Келенбет Наталії дякуємо за ініціативність і організацію збору продуктів в даних селах. За ліки окрема подяка Білокінь Юлії. Цього разу харків'яни отримають велику кількість продуктів: це і крупи, макарони, печиво, пироги, молоко, вода, сало, яйця, чай, яблука, овочі, ліки, дуже багато консервації, засоби гігієни та багато всього іншого. В будь-якій ситуації потрібно бути людьми, харків'яни потребують зараз нашої з вами допомоги.

Хочу подякувати особисто від себе кожній людині, яка долучилася до нашої справи! Україна — до перемоги!» — зазначає волонтер Віта Приходько.

Окрім цього, волонтери висловлюють вдячність колективу школи у селі Покровське за надану маскувальну сітку для наших захисників, а за надану тканину для маскувальних сіток вдячні мешканцям сіл Каленики і Хрещате, а також Світлані Прус і її родині, що проживають у селі Сухорабівка.

Михайло ЧУБ

Вчитель Аліна Перепелиця виготовляє прикраси, щоб підтримати наших захисників

Із перших днів війни жителі Решетилівщини активно допомагають українським захисникам, вимушено переміщеним особам та постраждалим у наслідок бойових дій. Наші земляки постійно збирають гуманітарну допомогу, шують одяг захисникам, готують їжу для територіальної оборони тощо. Не лишилася осторонь і вчитель початкових класів Покровського навчального закладу Аліна Перепелиця, яка власноруч створює прикраси, а всі виручені кошти із продажів направляє на допомогу захисникам України.

За кілька тижнів майстриня зібрала майже тисячу гривень із продажів прикрас для волосся. Усі виручені кошти вирішила спрямувати на закупку медикаментів для бійців.

«Безмежно вдячна всім, хто купив у мене бантики. Від їх продажу я отримала 890 гривень. Всі ці кошти будуть витрачені на покупку необхідних ліків нашим хлопцям на передову. Фотозвіт обов'язково зроблю. Маленькими кроками до великої перемоги. Лишилося трішки бантиків, які розшуковують собі власниць. Всі кошти від продажу бантиків

будуть спрямовані на допомогу нашим захисникам. Разом ми сила», — говорить Аліна Перепелиця.

Аліна Перепелиця перераховує кошти на ліки невідкладно, адже важливим у волонтерській діяльності спільноти став саме медичний напрямок. Другий місяць наші волонтери забезпечують медикаментами захисників і захисниць, біженців та цивільне населення, яке опинилося у складних життєвих обставинах.

Віта ШАФОРСТ

На Полтавщині скоротили комендантську годину

З другого квітня комендантський час на Полтавщині триває менше на 1 годину. Згідно рішення Полтавської обласної військової адміністрації відтепер «комендантська година» триває з 21:00 до 6:00. На такий крок рада оборони області пішла через збільшення

світлового дня, початок посівної та інші чинники, важливі для стимулювання економіки регіону.

У комендантську годину обов'язково перебувати вдома. В інший час потрібно мати з собою документи, що посвідчують особу.

Поводьтеся спокійно, якщо вас зупинили тероборона, військові або правоохоронці, — про це повідомив начальник ПОВА Дмитро Лунін у своєму телеграм-каналі.

У Поліції також нагадують, що тих, хто в комендантську годину перебуває на вулиці та в громадських місцях, можуть залучати до громадських робіт терміном на 24 години.

Юлія ГРІНЧЕНКО

У магазинах знову продають міцний алкоголь

З другого квітня поліції магазинів Решетилівки і громади, які до війни рясніли широким асортиментом міцних напоїв, знову поповнилися пляшками з алкоголем.

Цьому передувало рішення, яке прийняла Рада оборони Полтавської області, щоб стимулювати економіку регіону. Тож з другого квітня з 12:00 до 18:00 на Полтавщині дозволено продавати міцний алкоголь.

Однак заборона продажу продовжить дію щодо військовослужбовців та представників правоохоронних органів.

Нагадуємо, з 19 березня на Полтавщині було дозволено реалізовувати пиво та інші слабоалкогольні напої до 5% міцності.

Голова Полтавської ОВА Дмитро Лунін, оприлюднюючи це рішення, наголосив, що відновлення продажу алкоголю не означає, що війна закінчилася. Правоохоронці обороняють нашу державу, тому не повинні витрачати час на врегулювання конфліктів, які виникають через алкоголь.

Юлія ГРІНЧЕНКО

КРИМІНАЛ ТА НАДЗВИЧАЙНІ ПОДІЇ

За повідомленням Нацполіції, протягом минулого тижня у Решетилівській громаді зареєстрували 59 повідомлень про кримінальні правопорушення та інші події. Із них 11 внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ознаками кримінальних правопорушень.

Нагадуємо номери телефонів, за якими Ви маєте можливість повідомляти інформацію щодо місця

перебування зниклих людей, а також відомі вам обставини вчинення злочинів або порушення публічного порядку: (05363) 2-50-72 (чергова частина Решетилівського ВП) або 102.

Як повідомили у Решетилівській службі порятунку, протягом тижня у громаді трапилася одна надзвичайна подія. 28 березня загорілося пічне опалення в приватному будинку в селі Шилівка.

ЛЮДИ / ПОДІЇ / ФАКТИ

Підтримай захисника

Флешмоб під такою назвою започаткували в рамках програми Олександра Біленького «Вінілосховище» на «ReLife FM». Його мета — підтримати наших доблесних воїнів-земляків, які боронять Україну від російського супостата!

Долучитися до акції дуже просто. Треба записати голосове повідомлення для будь-кого, хто захищає Україну, та відправити запис у Телеграм на номер 099-011-09-11. Після цього ваше вітання обов'язково прозвучить в черговому ефірі

радіо-шоу «Вінілосховище» на хвилі 91.1.

З міркувань безпеки місце дислокації військових, яким хочете передати привіт, називати не слід.

Наша підтримка важлива, тож долучайтесь! Давайте писати історію разом!

Юлія ГРІНЧЕНКО

Петро Драюк

Віктор Хомяков

На Решетилівщині попрощалися із двома захисниками

Решетилівщину знову облетіла сумна звістка... У війні фашистської росії проти українського народу загинув Петро Драюк, 1991 року народження.

Свого часу він разом з мамою Ніною Петрівною переїхав із с. Дзензелівка Черкаської області до с. Хрещате, закінчив Калениківську школу. Після школи вступив до Полтавського професійно-технічного училища №23. Далі отримав освіту в Полтавському НТУ ім. Ю. Кондратюка. Після закінчення університету працював будівельником у м. Києві. Часто приїжджав до мами у с. Хрещате. Мав у нашій громаді багато друзів і знайомих. Однокласники відгукуються про Петра Драюка як про позитивного,

життєрадісного, надійного товариша.

Після повномасштабного вторгнення російських окупантів Петро Драюк служив у 72 бригаді у Білій Церкві. Молоде життя воїна обірвалося 14 березня. Попрощатися з героєм його рідні змогли лише сьогодні на батьківщині батька — Черкащині.

У середу зранку прийшла сумна звістка — ще один герой поліг за нашу свободу... У війні Росії проти України загинув Віктор Хомяков.

Хомяков Віктор Олександрович народився 26 жовтня 1992 в селі Іванчуківка, Ізюмського району, Харківської області.

Після початку війни з росією пішов добровольцем на війну. Був кінологом.

Дружина захисника змушена була тікати від війни і знайшла прихисток на Решетилівщині, останній недовгий час проживала в с. Шкурупії Покровського старостату. На Ізюмщині залишилися сестра і мати загиблого Віктора Хомякова. На жаль, зв'язок з ними втрачений. А нині на нашій Решетилівській Землі відбудеться поховання героя.

Прощання відбулося 6 квітня біля Української православної церкви.

Вічна пам'ять і слава героям. Щирі співчуття рідним. Вічний спомин про захисників України назавжди залишиться у наших серцях.

Слава Україні! Героям слава!

Михайло ЧУБ

Жителі громади передали компас та металошукач захисникам

Минулого тижня керівник громади Оксана Дядюнова повідомила інформацію, що для нашого земляка, який перебуває в лавах ЗСУ та розмінує населені пункти Київської області необхідні металошукач

та компас. Ці важливі інструменти допоможуть захиснику виконувати роботу безпечніше та ефективніше.

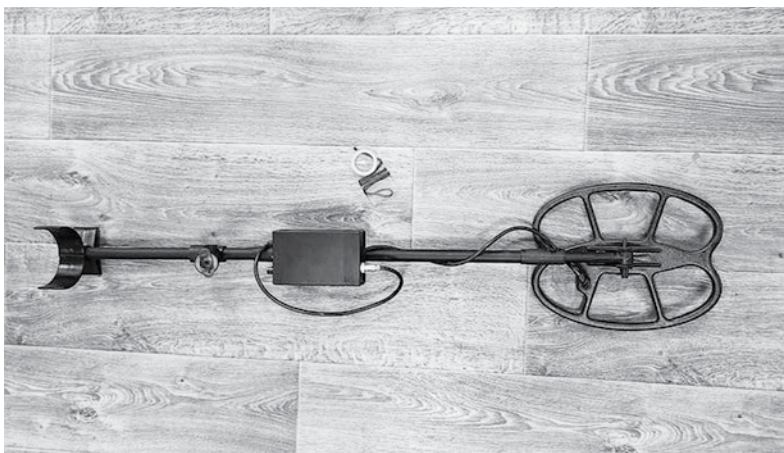
Відразу на це повідомлення відгукнулися усі небайдужі жителі громади, які миттєво

знайшли металошукач і компас та принесли до волонтерського центру, що розташований у нашому місті.

«Дякуючи нашим небайдужим землякам потребу закрили! Передаємо нашим захисникам!» — зазначила керівник Решетилівської громади Оксана Дядюнова.

Із перших днів війни мешканці громади згуртувалися заради перемоги та працюють, як один єдиний організм. Завдяки небайдужим людям у громаді діє потужний волонтерський центр, де надають допомогу вимушено переміщеним особам, захисникам, що боронять нашу землю.

Віта ШАФОРОСТ

Коротко про головне

Усі лікарні області відновили плановий прийом хворих

Про це начальник Полтавської обласної військової адміністрації Дмитро Лунін розповів під час чергового онлайн-брифінгу із представниками ЗМІ.

За його словами, відновлювати плановий прийом пацієнтів заклади охорони здоров'я почали ще на початку минулого тижня, а з минулої п'ятниці розпочали й планові госпіталізації.

Таким чином станом на сьогодні у всіх лікарнях області відновлено плановий прийом хворих.

Водночас медзаклади надають допомогу пораненим бійцям і цивільним.

На період військового часу на Полтавщині заборонили усі види рибальства

З 1 квітня 2022 року на території Полтавщини забороняється навігація для мало-мірних суден на водоймах області, окрім військових і поліцейських. Також заборонено вилов риби шляхом промислового, любительського та спортивного рибальства. Таке рішення прийняте Полтавською обласною військовою адміністрацією. Про це повідомили у відділі комунікації поліції Полтавщини.

Перебувати на воді можуть тільки судна військових або поліції. Також заборонено промислове, любительське та спортивне рибальство.

Раніше поліція повідомила про заборону вилову риби під час нересту з 16 квітня. Нове рішення забороняє будь-яку риболовлю в період воєнного стану.

Кабмін профінансував субсидії і соцвиплати наперед

Виплати всіх видів соц-допомог українцям у квітні профінансовані раніше від графіка, заявила Марина Лазебна, міністерка соцполітики. Йдеться про всі призначені людям субсидії, пільги та грошову соціальну допомогу. Зазначається, що всі області направили кошти для виплати в райони та міста. Таким чином, найближчими днями кошти будуть зараховані на банківські рахунки громадян та виплачені через Укрпошту.

Для того щоб забезпечити виплати українцям з деяких міст і районів, де через бойові дії органи соцзахисту населення не мали змоги працювати, влада ввела спецмеханізм централізованого нарахування та виплати грошової допомоги. Так, у квітні механізм буде застосовано в окремих містах та районах 8 областей нашої країни.

В області стартувала посівна

Аграрії Полтавщини розпочали посівну кампанію. Сіють ячмінь, горох, овес, пшеницю. Про це повідомив начальник Полтавської ОВА Дмитро Лунін.

«Ми готові забезпечити продовольчу безпеку — наші аграрії працюють за двох», — зазначив Дмитро Лунін.

Посів ранніх культур в Полтавській області орієнтовно триватиме до 15 квітня, а загалом посівну планують завершити до 25 травня.

Полтавщина отримала гуманітарну допомогу від благодійного фонду

Надважлива допомога для лікарень області вкотре надійшла від «Міжнародної Асоціації підтримки України» за сприяння БО «Світло надії». У цінному вантажі до нашої області надійшли два апарати штучної вентиляції легень, різні ліки та медичні вироби для реанімації, а також засоби гігієни для поранених бійців.

З 5 квітня абонентська служба «Полтаватеплоенерго» приймає відвідувачів

Прийом споживачів здійснюється за таким графіком: понеділок — четвер — з 08:00 до 17:00 (із 12:00 до 13:00 на час прибирання та дезінфекції приміщення абонентської служби прийом споживачів не проводиться); п'ятниця — з 08:00 до 16:00 (із 12:00 до 13:00 на час прибирання та дезінфекції приміщення абонентської служби прийом споживачів не проводиться); субота і неділя — вихідні.

Для отримання консультацій та інформації щодо стану розрахунків у робочий час можна телефонувати на інформаційно-довідкову лінію на номер (0532) 510-455.

Юлія ГРІНЧЕНКО

ЛЮДИ / ПОДІЇ / ФАКТИ

У громаді відбулися весняні прибирання

Навесні у селах нашої громади традиційно люди самоорганізуються на весняні толоки. Щороку громада чепуриє паркові та лісові зони, збирають сміття у місцях масового відпочинку, приводять до ладу зелені насадження, упорядковують клумби тощо.

Ще наприкінці березня у різних селах Решетилівщини стартували весняні прибирання. Приміром, у селі

Нова Михайлівка небадужі жителі власноруч прибрали центральну частину села, причепурили місцеву паркову зону, встановили урни та вивезли сухостій і листя. Загалом, до роботи долучилися майже три десятки небадужих.

Минулого тижня у Решетилівці місцеві жителі зібрали сміття на кількох локаціях для відпочинку, що розташовані на центральному міському пляжі. Під час

прибирання, люди були вражені кількістю непотребу, що відпочивальники залишають після себе. Хоча на пляжі відведені місця для збору непотребу, дуже часто безвідповідальні відпочивальники залишають після себе сміття безпосередньо у альтанках та на території зони відпочинку.

Окрім цього, весняні прибирання влаштували у селах Каленики, Лобачі, Глибока Балка, Сухорабівка тощо. Толоки й надалі будуть відбуватися у нашій громаді, адже мешканці прагнуть жити у охайних та затишних населених пунктах.

Віктор БЛОКІНЬ

Аліна Перепелиця – лауреат Всеукраїнського інтернет-конкурсу «УЧИТЕЛЬ РОКУ – 2022»

Відбувся VII Всеукраїнський інтернет-конкурс «УЧИТЕЛЬ РОКУ – 2022» за версією науково-популярного природничого журналу «КОЛОСОК». Участь у конкурсі приймали вчителі початкової школи, біології та екології, географії, хімії, фізики та астрономії. Конкурс організовує редакція науково-популярного природничого журналу для дітей «КОЛОСОК» та оргкомітет Міжнародного природничого інтерактивного конкурсу «КОЛОСОК» за сприяння Інституту модернізації змісту освіти Міністерства освіти і науки України та Інституту обдарованої дитини НАПН України. Інтернет-конкурс «УЧИТЕЛЬ РОКУ – 2022» проводиться з метою підтримки ініціативних і талановитих педагогів природничих предметів та початкової школи, розвитку їхнього творчого потенціалу.

Основне завдання — пошук талановитих учителів, які володіють предметом та бажають вдосконалювати свою фахову майстерність.

Беззаперечно, що однією із найкреативніших та талановитих педагогів у Решетилівській громаді є вчитель початкової школи Покровського

навчального закладу Аліна Перепелиця, яка стала лауреатом конкурсу у номінації «Початкова школа» та нагороджена відповідним Дипломом.

«Здається, що це було так давно... 24 лютого я хотіла показати свою творчу роботу, яку готувала для цього конкурсу, своїй колезі. Хотіла, щоб вона подивилася та критично оцінила мої напрацювання... Але, той день почався інакше... Роботу я все ж таки надіслала, оскільки вона була готова. Тестування відбулося раніше, ще до війни. Є початок, є куди рости. Наступного разу буде ще краще. Впевнена в цьому!», — зазначає Аліна Перепелиця.

Окрім цього, Аліна Перепелиця отримала сертифікат, що засвідчує те, що вона пройшла підготовку та тестовий тренінг з курсу «Я досліджую світ».

Віта ШАФОРОСТ

У Решетилівці збирають ліки для захисників України

Як повідомили представники громадської організації «Спілка учасників АТО Решетилівщини», за їхньої ініціативи у місті розпочали збір ліків нашим захисникам. Зокрема, є потреба у протизапальних, знеболюючих та протигрибкових препаратах.

«На даний час нашим захисникам на передовій потрібні ліки. Багато звернень (протизапальні, від застуди, антибіотики таблетовані, знеболюючі таблетки, Валідол, Корвалмент,

активоване вугілля, засоби при болю в горлі, парацетамол 500 мг, протигрибкові мазі). Також одяг, взуття, нижня білизна, носки», — зазначає керівник ГО «Спілка учасників АТО Решетилівщини» Олег Мотузко.

Детальну інформацію можна дізнатися, звернувшись у ГО «Спілка учасників АТО Решетилівщини», або за телефоном — 099-935-51-47.

Михайло ЧУБ

У Решетилівці збирають дитячі малюнки для підтримки воїнів

Цього тижня у Решетилівському волонтерському центрі розпочали збір дитячих малюнків для підтримки захисників України. Приносити малюнки можна до міського будинку культури, де діє пункт прийому/видачі одягу для тимчасово переміщених осіб, або до приміщення колишньої РДА.

«Діти та їхні батьки, приносять у Решетилівський міський будинок культури дитячі патріотичні малюнки для

наших захисників. Малюнок дитини має велику силу для воїна. Це, навіть, оберіг, що гріє душу. Можете написати слова підтримки та вдячності, підписати — ким виконано, а ми передамо для наших захисників», — зазначає волонтер Анна Калашнікова.

Зазначається, що усі дитячі роботи долучатимуть до гуманітарних вантажів на передову різних міст України.

Віктор БЛОКІНЬ

У місті висадили саджанці троянд

Незважаючи на складну ситуацію в нашій державі комунальники Решетилівської міської громади продовжують виконувати роботи з весняного благоустрою міста та населених пунктів.

Окрім звичного прибирання вулиць, паркових та відпочинкових зон, працівники групи «Благоустрій», що діє при Решетилівській міській раді, розпочали кронування дерев та обрізання зелених насаджень.

Крім цього, розпочато впорядкування міських квітників, цілий комплекс робіт проводиться у парках та скверах.

Наприкінці минулого тижня комунальники висадили чергову партію троянд на клумбах

у центрі Решетилівки. Як повідомив начальник відділу ЖКГ Сергій Тищенко, саджанці троянд різних сортів міська рада замовила ще до початку повномасштабного російського вторгнення. Першу партію саджанців вже отримали і висадили. Наступну поставку троянд чекають, але зважаючи на логістичні проблеми, які виникають з усім відомим причин, гарантій немає.

Окрім того, плануючи мирну весну, у громаді готувалися до багатьох робіт з благоустрою. Нині все на паузі — першочергові завдання забезпечення життєдіяльності громади та допомога фронту.

Юлія ГРІНЧЕНКО

Алла КОСТОГРИЗ: «Ми працюємо над тим, щоб наші діти навіть в умовах війни отримали якісні знання»

Навчальний рік в Україні триває попри війну, попри повітряні тривоги та «прильоти». Школярі дистанційно відвідують уроки, пишуть контрольні, готують домашні завдання, а випускники готуються до вступу у виші. Щоправда все це — під супровід повітряних тривог, що за місяць вже стали звичними, з урахуванням специфіки комендантської години та світломаскування. Як не дивно, та зараз вчителі із вдячністю згадують карантин, завдяки котрому отримали безцінний досвід, аби організувати якісно навчальний процес в умовах війни. Про це, а також про специфіку навчального року в умовах воєнного стану, ДПА та ЗНО ми й говорили з начальником відділу освіти Решетилівської територіальної громади Аллою Костогриз.

— Алло Миколаївно, як змінилася робота закладів освіти громади з моменту початку повномасштабної війни в Україні?

А. К.: З 24 лютого освітній процес було призупинено по всій країні, відповідно до Указу Президента України та рекомендації МОН. В закладах загальної середньої освіти з 14 березня навчання відновлено. Всі школи громади нині працюють, форма навчання — дистанційна. Закладам позашкільної освіти теж рекомендовано працювати дистанційно, заклади дошкільної освіти не працюють. Та оскільки і в садочках є освітні програми, ми рекомендуємо їм пробувати працювати онлайн. Окрім того що Міністерство освіти запустило онлайн-садочок НУМО, вихователям пропонуємо працювати зі своїми дітками, створювати відео відповідно до програм та календарно-тематичного планування. Радимо робити коротенькі відео-завдання, щоб дітки тримали контакт зі своїми вихователями. Це може бути коротеньке відео до 5 хвилин, але навіть 3–4 річні дітки із задоволенням подивляться відео зі своєю вихователькою у головній ролі. Деякі відео-фрагменти вже бачила. Цікаво. Це, звичайно, не відео-уроки, як у школі, коли потрібно ще і домашнє завдання виконати, але водночас дитина відчуває, що вона причетна до свого маленького дитячого колективу і що садочок існує, хоч і у віртуальній формі.

— Голова обласної військової адміністрації Дмитро Лунін щотижня у своїх публіках розповідає, скільки діток вимушених переселенців долучається до навчання у різних громадах області. Маєте таку статистику в нашій громаді?

А. К.: Звісно, адже ми щодня моніторимо ситуацію. Станом на

понеділок 4 квітня (а ця цифра постійно змінюється, зростає) у закладах громади здобувають освіту 160 внутрішньо переміщених учнів. За цей період із закладів освіти відраховані чотири дитини, які переїхали: одна в межах країни, троє — за кордоном. Водночас у нас є діти, котрі разом із батьками виїхали чи то в межах країни, чи за кордон, але дітки продовжують навчатися в своїх школах дистанційно. У межах країни таких 20 діток і 147 зараз перебувають за кордоном, але навчаються у своїх «рідних» закладах. І є діти, які вибули, тобто не відраховані, але тимчасово здобувають освіту у закордонних школах. Тобто є учнями тут, але тимчасово навчаються за кордоном — таких дітей 26. Є навіть такі школярі, котрі не мешкають у громаді, проте навчаються дистанційно

“
За рекомендацією Міністерства освіти та науки України кожен заклад освіти самостійно вирішує, коли завершити навчальний рік.

у решетилівських закладах освіти. Ці школярі лишаяться у тих населених пунктах, котрі знаходяться у зоні активних бойових дій чи в окупованих містах. Оскільки там освіту отримати вони не можуть, бо школи не працюють, вони дистанційно навчаються у нас. Серед них є і випускники — 5 школярів з інших регіонів. Підключаються, зокрема, із окупованих територій. Там змушують переходити на російські програми навчання, але діти хочуть здобути документ про середню освіту українського зразка, щоб далі вступати до вишів. Підключаються по можливості, інтернет не завжди добре працює, але вони навчаються тут.

— Тобто два роки карантину й освоєння технології дистанційного навчання зараз стали в нагоді решетилівським вчителям в умовах війни?

А. К.: Завдячуючи карантину у нас тепер уже немає такого страху, як був у перший рік запровадження дистанційного навчання. Зараз дистанційна форма навчання у нашій громаді від карантинної принципово не відрізняється. Єдина відміна від карантину — це тривоги, які переривають уроки. А так дистанційна форма навчання відпрацьована, карантин змусив освоїти сучасні технології навчання. І саме завдяки йому, думаю, що проблем із дистанційним навчанням у закладів зараз немає.

— Наскільки важко було школярам і вчителям після перших жахливих тижнів війни повернутися до звичного навчання?

А. К.: Наскільки складно, не можу сказати, адже кожен по-різному реагує на шоківу ситуацію та на стрес. Перш ніж розпочинати навчання у школах громади, напередодні у четвер, 10 березня, ми провели онлайн-зустріч із директорами. Обговорили всі складні моменти і, зокрема, рекомендувала самим педагогам психологічно підготуватися до роботи і зустрічі зі своїми учнями. Щоб у понеділок, коли розпочнеться навчання, вчителі змогли вийти в ефір до дітей, бути позитивно налаштованими, спокійними і врівноваженими, щоб стримувалися від обговорення жахів, що відбуваються у країні, щоб не проектували свій внутрішній страх та паніку, якщо такі є, на дітей. Рекомендувала психологів тим колегам, хто сам не міг впоратися із емоціями та потребував допомоги. Ще один важливий момент: вчителі мають обов'язково запитувати, який у дітей настрій, психологічно налаштовувати на те, що, незважаючи на складну ситуацію та війну в країні, ми будемо продовжувати навчання. Рекомендувала також моніторити об'єми домашніх завдань. Важливо, аби до початку комендантської години, котра на момент відновлення навчання починалася із 18-ї години, діти встигали впоратися із домашнім завданням. Зокрема, й на випадок вечірніх тривог. Тобто підходити до кількості завдань лояльно і мудро. Звичайно, є певні освітні вимоги, та водночас підхід має бути виваженим, щоб крім стресів та травм, які діти вже отримали з початком війни, вони не стресували ще й від домашнього завдання, яке не встигають виконати. Адже ми не знаємо, у якій родині дитина перебуває. Можливо, там і паніка, котра дитині передається, адже родини по-різному реагують на цю ситуацію. Хтось зумів малечу заспокоїти, інший ще більше накручує власним страхом. Тобто навчальне навантаження має бути поступовим: побачили по дітях, їхньому психологічному стану, що все добре — і потроху додаємо завдань. Зараз і світловий день став довшим, і комендантська година посунулася в часі. Також радила започаткувати у закладах, де є психологи, годинки спілкування. Не обов'язкові, але якщо дитина хоче поговорити, то нехай робить це зі спеціалістом. Можливо, батьки на роботі, а дитина вдома сама і відчуває страх, тривогу — саме час, аби психолог розвіяв ці страхи, порекомендував вправи, щоб впоратися із панічними атаками.

— Що буде з ДПА та ЗНО цього року?

А. К.: Державну підсумкову атестацію для 4-го та 9-го класів скасували. У відповідній графі в документі буде запис «звільнений». Щодо зовнішнього незалежного оцінювання, то 1 квітня було прийняте рішення провести ЗНО у форматі національного мультипредметного тесту. Йдеться про комп'ютерне онлайн-тестування, котре складатимуть 60 завдань з трьох предметів — української мови, математики та історії України. Для різних спеціальностей буде встановлено різні вагові коефіцієнти оцінок. Полтавщину зараз перевели до Дніпропетровського регіонального центру оцінювання якості освіти (у зв'язку з обстрілами Харкова). До 9 квітня ще є нагода подати документи, хто не встиг. Директори шкіл говорять, що діти хвилюються, оскільки, на жаль, ще не всі отримали зворотні коди. Це пов'язано з тим, що у Харкові

“
Підхід має бути виваженим, щоб крім стресів та травм, які діти вже отримали з початком війни, вони не стресували ще й від домашнього завдання, яке не встигають виконати.

до війни не встигли опрацювати всі документи. Нас заспокоюють і запевняють, що всю інформацію опрацюють і все буде добре.

— На жаль, через війну зменшилася кількість вишів, куди випускники зможуть подати цього року документи.

А. К.: На жаль, так. Проте деякі виші із регіонів, де ведуться бойові дії, вже переїхали до Полтави, як це було і в 2014 році.

— Натомість наші партнери — та ж Польща, Словаччина — пропонують безкоштовне навчання для українських випускників, аби ті отримали вищу освіту і повернулися відбудовувати рідну країну.

А. К.: А ще приватні школи зробили чимало онлайн-курсів безкоштовними. Є багато таких можливостей і для дітей, і для вчителів отримати додаткові знання. Приємно, що приватні заклади дають безкоштовний доступ і можливість пройти додаткові курси навчання. Загалом на рівні держави запустили онлайн багато різних додатків та проектів, де можна навчатися.

— Алло Миколаївно, як із фінансуванням роботи освітян?

А. К.: Робота вчителів оплачується повністю. Наш міський голова Оксана Дядюнова і депутатський корпус чітко розуміють, наскільки важливою є підтримка галузі. У нас є педагоги, котрі виїхали за кордон, але проводять уроки для своїх учнів дистанційно, звісно ж, вони отримують заробітну плату — це врегульовано державою на законодавчому рівні. Оскільки в дошкільних закладах освітній процес призупинено, то працівники дитсадочків наводять лад у своїх закладах, долучаються до прибирання території в своєму селі. Дехто вирішив використати щорічну основну відпустку.

— Чи вплине війна на тривалість навчального року і коли він, власне, закінчиться?

А. К.: За рекомендацією Міністерства освіти та науки України кожен заклад освіти самостійно вирішує, коли завершити навчальний рік. Дата залежатиме від того, коли та чи інша школа повністю виконає освітню програму. Колектив разом із керівником закладу освіти має визначити, скільки на це потрібно часу, і рішенням педагогічної ради внести зміни, якщо буде необхідно, до структури навчального року. Але навчальні програми та освітній план на рік мають бути виконані. Тобто єдиної дати для закладів освіти громади ми не ставимо. Дякувати Богу, в нас спокійна ситуація, ми в тилловій області, тому цим необхідно скористатися по максимуму: ми працюємо над тим, щоб наші діти навіть в умовах війни отримали якісні знання. Бо громаді і країні потрібна освічена молодь.

Настя ТОПОЛЯ

ВІЙНА

БУЧАНСЬКА РІЗАНИНА, або Вихід у нас один — бити ворога до перемоги!

За ці сорок з хвостиком днів нашої народної війни Президент України Володимир Зеленський перед якими лише урядами та країнами не виступав. Дякував за допомогу союзникам, відверто докоряв за нейтралітет, говорив щиро, правду, часто болісно. Без дипломатичного словоблуддя та прийнятих у міжнародній політиці реверансів. Інколи

на нього ображались, докоряли відсутністю того ж таки дипломатичного і політичного такту. Але слухали!

У вівторок, 5 квітня, уперше з початку війни Володимир Зеленський виступав перед Радою безпеки ООН й говорив про Бучу. І про звірства, що їх чинила «друга армія світу», котра вустами своїх безсовісних пропагандистів

та генералів розповідає про боротьбу з нацизмом, прицільні удари по військових об'єктах у рамках «спецоперації з демілітаризації», а насправді воює з мирним населенням, бомбить школи, лікарні, дитячі садочки і пологові будинки. Отак і виглядає справжній нацизм ХХІ століття. Так виглядає геноцид українського народу!

... до Бучанської різанини і Гніву Божого

А в неділю, 3 квітня, світ вжахнувся від кадрів зі звільненої Бучі. Тіла закатованих містян зі зв'язаними за спиною руками лежали прямо на узбіччях вулиць. Звичайні перехожі, чоловік на велосипеді, що так і не дійшов до пункту призначення, жінка на власному подвір'ї — їх не врятували навіть білі пов'язки на одязі. Нелюди розстрілювали без жалю. Десятки, а може й сотні зґвалтованих і розтерзаних жінок і дівчат, яких після насильства вбивали, чавили танками, намагалися спалити... Зґвалтовані 10-річні діти... Розстріляні цілі родини — батьки, що тримають за ручки своїх закатованих дітей і після смерті... Чоловіків у віці від 18 до 60 років розстрілювали на вулицях, катували у підвалах, прострілюючи коліна. Причому катівні розташовувалися поруч із приміщеннями, де ці недолуги спали й жерли... Лише за першу добу після звільнення було знайдено понад три сотні тіл закатованих українців, виявили цілі братські могили, куди окупанти скидали понівечені тіла містян.

«Ось так тепер сприйматиметься російська держава. Це ваш образ. Ваша культура

та людська подоба загинули разом з українцями та українками, до яких ви прийшли, — прокоментував Володимир Зеленський чинені росіянами звірства. — Що вони зробили? Навіщо їх убили? Що зробив чоловік, який їхав вулицею велосипедом? Навіщо катували до смерті звичайних мирних людей у звичайному мирному місті? Навіщо душили жінок після того, як виривали у них із вух сережки? Як можна було ґвалтувати жінок та вбивати їх на очах у дітей? Знущатися з їхніх тіл навіть після смерті? Навіщо давити танками тіла людей? Що зробило вашій Росії українське місто Буча?»

У понеділок Володимир Зеленський поїхав до Бучі разом медекспертами, слідчими, журналістами українських та світових ЗМІ, які фіксують свідчення очевидців та докази геноциду українського народу для міжнародного трибуналу.

А ще в Україні згадали про Гнів Божий. Це кодова назва спецоперації, котру провів ізраїльський Моссад, караючи вбивць, котрі 5 вересня 1972 року у Мюнхені спочатку взяли в заручники, а потім і замордували 11 членів ізраїльської олімпійської збірної.

Полювання на терористів тривало понад 20 років, та рука помсти і народного гніву дотяглася до кожного із вбивць. «Посилайте хлопчиків», — цими словами Голда Меїр санкціонувала відплату вбивцям. Так само українські «хлопці» обіцяють дістати російських катів, тим більше, що наші спецслужби мають всі необхідні дані про військові частини, командирів та рядовий склад, що базувалися на території Київської області.

Військові та представники влади попереджають українців, що жакіття в Бучі — не останні, що ми побачимо за цю війну. Значно гірша ситуація у Бородянці, про Маріуполь, де лютують рашисти й кадирівці, годі й говорити. Насправді оті 50 тисяч пластикових мішків для трупів і пересувні крематорії, з якими рашисти їхали в Україну, то не для загиблих російських солдат, а для нас із вами. Бо денацифікувати вони прагнуть всі 40 мільйонів українців, стерти нас з лиця землі від малого до старого, про що російські РІА «Новості» відверто написали у статті «Що росія повинна зробити з Україною». Так що вихід у нас один — бити ворога до перемоги!

Від мародерства і посилок з блендерами...

У суботу 3 квітня вся країна щиро раділа від новин про звільнення Київської області. Після перемовин у Стамбулі росіяни оголосили про відведення військ на Київському та Чернігівському напрямках. Проте це відведення радше нагадувало втечу — огидну й панічну. У мережах з'явилося відео, яке фільмували українські бійці: покинута російська техніка, зброя й залишені на березі річки військова форма з бронежилетами та взуттям. Окупанти втікали, кидаючи зброю та обмундирування, перевдягалися у цивільний одяг і мчали до білоруського кордону, лишаючи по собі слід із намародерених в українських містечках та селах «військових трофеїв».

Російським мародерам українці вже не дивуються. Якось навіть незручно було жартувати із цих представників недонації, що обкладалися у танках килимами, здирали з підлоги українських помешкань лінолеум, полювали в окупованих містах на блендери та міксери, не гребували сковорідками. Все це везли до Білорусі вантажівками. Головне управління розвідки

В поштових відділеннях Мозиря рашисти по декілька годин вистоювали черги, аби відправити додому награване російською службою експрес-доставки.

Міноборони України 2 квітня повідомило, що у білоруському місті Наровля окупанти «відкрили» спеціалізований базар, де продавали награване в Україні майно. А в поштових відділеннях Мозиря рашисти по декілька годин вистоювали черги, аби відправити додому награване російською службою експрес-доставки СДЕК. Камери спостереження ретельно фільмували всі ці «бандерольки з посилками», так що на сьогодні українські спецслужби завдяки білоруським поштовикам мають кількогадинні записи, аби ідентифікувати всіх мародерів.

ВІЙНА

Світ вжахнувся і вимагає покарання військових злочинів

Реакція росії на жакіття в Бучі була передбачуваною. «То все фейк, змонтований українцями!» Цю фразу, як мантру повторюють пропагандисти і пересічні жителі «немитої» у соцмережах. Проте реакція цивілізованого світу зовсім інша.

Численні випадки вбивств, зґвалтування та страти цивільних задокументували

правозахисні організації *Human Rights Watch* та *Amnesty International*. Світові лідери, починаючи від Джо Байдена й закінчуючи високопосадовцями ЄС, закликали розслідувати військові злочини й притягнути до відповідальності усіх винних. Міністр закордонних справ Великобританії Ліз Трасс заявила, що вона шокована звірствами

росіян у Бучі та інших українських містах. До слова, саме Великобританія, котра цього місяця головує у Радбезі ООН, ініціювала скликання позачергового засідання через звірства росіян у Бучі. Президент Євросоюзу Шарль Мішель запустив хештег «Бучанська різанина», анонсував нові санкції проти РФ, а також обіцяв підтримку з боку Євросоюзу у переслідуванні військових злочинів, скоєних армією окупанта на території Київської області. Про це Мішель написав після того,

як побачив фото загиблих людей з Бучі.

Щодо санкцій, то світлини та відео з Бучі їх лише прискорили. Як зауважив радник президента Олексій Арестович, шостий пакет санкцій «буксував» із погодженням, доки не з'явилися фото російських звірств у Бучі. Після цього його миттєво прийняли і заявили про сьомий санкційний пакет для росії. А ще європейці наполегливо заговорили про повне ембарго на енергоносії з росії.

Канцлер Німеччини Олаф Шольц та президент Франції

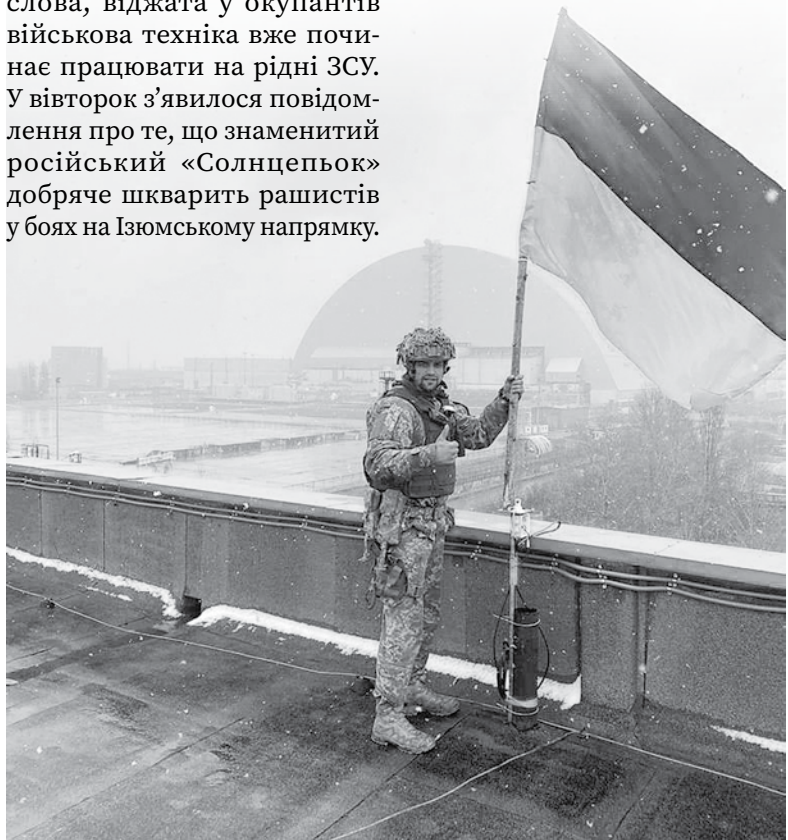
одночасно зробили заяви щодо масових вбивств мирних жителів українських міст з вимогою покарати російських військових злочинців. Президент Європейської комісії Урсула фон дер Ляен закликала терміново провести розслідування військових злочинів, скоєних РФ в Україні. Президент Польщі Анджей Дуда заявив, що фото з Бучі доводять хибність переконання, що потрібно шукати компроміс за будь-яку ціну. За його словами, українській армії потрібні три речі: «зброя, зброя і ще раз зброя».

Як ЗСУ витісняють ворога...

Нині Збройні Сили України витісняють окупантів відразу з декількох областей. У Київській області наші бійці знаково встановили український прапор на ЧАЕС і вийшли на кордон із Білоруссю. Окрім Київщини, рашистів женуть із Сумщини, повертаючи собі контроль на українському кордоні.

На Чернігівщині наші захисники звільняють ключові села, аби деблокувати обласний центр, котрий поки що знаходиться в оточенні російської мразоти. З Дніпропетровщини рашистів вигнали у Херсонську область і продовжують там бити ворога, поступово звільняючи херсонські села. Щотижня ростуть втрати окупантів як у живій силі, так і в техніці. Так, станом на 5 квітня за даними Генштабу ЗСУ втрати особового складу російської армії становлять 18500 осіб; танків — 676 од.; бойових броньованих машин — 1858 од.; артилерійських систем — 332 од.; РСЗВ — 107 од., засоби ППО — 55 од.; літаків — 150 од.; гелікоптерів — 134; автомобільної техніки — 1322 од.; кораблі /катери — 7; цистерн з ПММ — 76; БПЛА оперативно-тактичного рівня — 94; спеціальна техніка — 25; пускові установки ОТРК/ТРК — 4. До слова, віджата у окупантів військова техніка вже починає працювати на рідні ЗСУ. У вівторок з'явилося повідомлення про те, що знаменитий російський «Солнцепёк» добряче шкварить рашистів у боях на Ізюмському напрямку.

Після ганебної втечі з Київщини, ворожі війська перегруповуються. Російські пропагандисти традиційно видають поразку за перемогу, а генерали розповідають про «виконання поставлених завдань». Отримавши добряче по зубах, рашисти змінюють риторику й тактичні завдання: тепер для них важливо «звільнити Донбас» у межах адміністративних кордонів Донецької та Луганської областей. Саме туди вони намагаються перекинути війська, що вийшли із Сумського та Київського напрямків. За даними нашої розвідки бійців 64-ї мотострілецької бригади 35-ї загальновійськової армії рашистів, які вчинили звірства у Бучі, наразі перекидають на Донбас. «Особовий склад підрозділу, усвідомлюючи резонанс подій в Бучі та відповідальність за скоєні злочини, масово опирається поверненню в Україну. Втім, російське командування ігнорує ці настрої та погрожує трибуналом в разі відмови продовжувати участь у бойових діях. Рапорти на звільнення не приймаються до розгляду», — йдеться у повідомленні. Ну а наші «котики» з нетерпінням чекають на повернення бучанських м'ясників. Бо вбивці мають бути покарані!

...а тилові міста тримають удар

Тактика рашистів не змінюється: отримуючи на горіхи від ЗСУ, вони безсило мстять мирним тиловим містам, завдаючи ракетних ударів по об'єктах інфраструктури. Минулого тижня прилітало всім областям, а карта повітряних тривог майже щодня — вся червона, бо не має міста чи області, де не було б оголошено небезпеку ракетного удару чи повітряну тривогу.

Квітень для тилової Полтавщини теж почався із ракетних обстрілів. Спочатку «прилетіло» Полтаві та Кременчуку. Наші підрозділи ППО збили ракети на підступах до Полтави, так що рештки влучили у непрацюючі промислові приміщення у передмісті обласного центру. А от у Кременчуці вороги поцілили у нафтопереробний завод, зруйнувавши його. Рятувальники два дні гасили пожежу. Ще одного ракетного удару було завдано по Миргороду. «Унаслідок обстрілу пошкоджені злітна смуга, інфраструктура аеродрому та сталосся загоряння складу паливно-мастильних матеріалів», — прокоментував голова Полтавської ОВА Дмитро Лунін і додав, що у Кременчуці, на щастя, екологічної катастрофи не сталосся. В області обійшлося без постраждалих, за винятком кількох мешканців наддніпрянського міста, котрі отримали опіки. А ще керівник

Своїх захисників ми зустрічаємо хлібом-сіллю, дістаємо останнє із пограбованих комор, щоб нагодувати і обігріти, дякуємо й плачемо, обіймаємо й притискаємо до грудей, захищаємо молитвами.

Полтавщини закликав земляків не шикуватися в черги за бензином і не створювати штучний дефіцит. «В Україні — війна, ситуація надзвичайно складна, але цілком контрольована», — резюмував Дмитро Лунін.

Решетилівська громада минулого тижня втратила двох своїх захисників — Олександра Бибика з села Остап'є та Петра Драюка із Хрещатого. «Нехай опіка Всевишнього та наші молитви полегшать рідним гіркоту втрати, — зауважує у Фейсбук керівник громади Оксана Дядюнова. — Не існує таких слів, аби втамувати їхній біль. Та ми маємо пам'ятати цих чудових і сміливих молодих чоловіків, як і кожного сина і доньку України, котрі віддали своє життя за наші тихі ночі, за можливість сіяти хліб і вільно дихати на повні груди на своїй, Богом даній землі. Вічний спомин про захисників України назавжди залишиться у наших серцях...»

Українці по всій країні стають на коліна — так

проводжають у останній путь своїх захисників. Віддавши останню шану, знову встають на ноги, стискають кулаки — і беруться до роботи: сіють хліб, ліплять вареники на передову, шують плитоноски та розгрузки для бійців ЗСУ і тероборони, воюють на фронті економічному й інформаційному, приймають біженців. Та супостат не дочекається, аби ми впали у паніку й стали на коліна перед ним. Своїх захисників ми зустрічаємо хлібом-сіллю, дістаємо останнє із пограбованих комор, щоб нагодувати і обігріти, дякуємо й плачемо, обіймаємо й притискаємо до грудей, захищаємо молитвами. Для ворога в українців лише отруєні пиріжки та отруєний самогон (привіт супостатам із нескорених Харківщини, Сумщини і Херсонщини)! Й прокляття від українських матерів до десятого коліна. Ми вистоїмо і обов'язково переможемо, бо з нами Бог і увесь цивілізований світ.

Настя ТОПОЛЯ

РЕТРОСПЕКТИВА / ОФІЦІЙНО

Село Кукобівка та його околиці у XVIII–XX століттях

Сьогоднішній матеріал у рубриці «Ретроспектива» про історію села Кукобівка ґрунтується на краєзнавчих розробках власне автора та колеги Івана Марковича Лютото.

На території села знаходиться два курганних могильника. Вони обстежувалися Іриною Мельниковою у 1987 році. Розкопки не проводилися. Нашими дослідженнями було з'ясовано, що село Коломак (колишня Кукобівська сільрада) згадується у Генеральному описі Лівобережної України 1765–1769 років, як хутір, який знаходився біля річки Голтва Ольхова, «на плоском месте». Вхід до складу маєтностей одного з найбагатших представників козацької старшини С. В. Кочубея. Ґрунтувалося право власності на основі «Высокомонарших грамот 1710 и 1718 г.», коли ділили «изменнические добра» і кожен поспішав чималу децицію прихопити собі.

На хуторі «его превосходительства» «господского дому» не було ніякого, але знаходилося чимало орної землі. Так у Коломаці «подданных его превосходительства» селян

налічувалося 80 душ. Вони мали у власності 14 дес. орних земель, різну худобу, зокрема: волів старих — 30 (голів — прим. авт.), молодих — 21, корів старих ялових — 44, молодих — 17, овець старих — 455, ярок — 109, свиней старих — 42, підсвинків — 23, коней старих — 8, молодих так само.

Окрім хутора Коломацького, у Генописі згадується неподалік від села Демидівка, між долинами Верхолина і Карнаухівка, хутір поблизу річки Голтва Ольхова, який Відносився до Решетилівської сотні Полтавського полку і до 1760 року належав сотнику другої Полтавської сотні.

Згідно інших джерел, відомі хутірські поселення, які, ймовірно, об'єдналися під загальною назвою Кукобівка в ще XVIII столітті. Цілком вірогідно, що засновником можна вважати козака Петра Кукобу, який в кінці XVII — XVIII століть поселився на горбі, неподалік від шляху,

що пов'язував два міста Полтаву та Київ. Так, в Генописі у списках селищ Полтавського повіту, були зазначені хутори Кукобівські, але не всі.

Під час перепису 1859 року на козацьких хуторах при річці Голтва Вільхова налічувалося 125 дворів, 914 жителів, було й сільське управління. Кожен хутір мав окрему назву: Бойки, Громухи, Лютівка, Дігтярі, Іванівка, Климки, Ковальчики, Коломак, Коломійці, Кузьменки, Бордюги, Лобачі, Німці, Онанки, Худолії, Ясочин.

Вже за переписом 1883 року на Кукобівських та Худоліївських хуторах знаходимо такі поселення, як — Коломак, Бойки, Громухи, Климки, Лобачі, Німці, Петриги, Шкурупії, Ясочин, Кукобівка. Коломійці, Кузьменки, Люті, Онанки, Худолії). Тоді тут вже налічувалося 224 двори (козацьких — 190, селянських — 34); населення — 1289 чоловік.

У кінці XIX с.т на кукобівських землях розташувалися

два дрібнопомісних володіння. Так, на хуторі Дігтярівщина у дворянина генерал-майора Є. І. Райченка було 77 десятин землі, з них садибної — 5, орної — 68, під сінокосом — 3 та 1 вітряк. Сім'ї не мав. Помер у 1918 році. Похований в Одесі. Його сусід із того ж хутора П. В'язовський мав 88 дес. землі: садибної — 5, орної — 79, під сінокосом — 1. Загалом, станом на 1910 рік на Кукобівських хуторах налічувалося 367 дворів, а населення становило 2198 чоловік. Обробляли орної землі 1662 дес. Козацький стан завжди переважав над селянським: 286 на 81 двір.

За переказами старожилів, до революції 1917 року в Кукобівці були 24 господарства куркулів (заможних селян), які володіли найбільшою і найкращою частиною землі (від 40 до 280 дес. землі). Середняки становили ¼ населення села, решта — бідняки.

На хуторах було дві земських школи. Одна Долинська — була відкрита 1 вересня 1910 р. і розміщувалася в орендованому приміщенні. На 1914 р. кількість учнів становила 82 чоловіки. До

речі в 1913 р. у цій школі був найбільший бібліотечний фонд учительської бібліотеки Демидівської волості — рівно 1941 примірник. Інша Кукобівська школа — з 11 листопада 1903 року розташовувалася в громадо-земському будинку, маючи також ½ дес. землі. У 1913 р. школу було розширено до 2-х комплектів. Окрім цих шкіл діяла ще й ЦППШ на хуторі Коломак з 1890 р., в якій на той час навчалось 45 учнів. Була ще й школа грамоти на хуторі Кузьменки, станом на 1914 рік в ній навчався 31 учень. Незважаючи на таку кількість шкіл, залишалася досить велика кількість неграмотних. Так, згідно статистичних даних 1883 року, на Кукобівських і Долинських хуторах Демидівської волості було грамотних лише 35 чол., із них 33 козака, а на с. Іванівка грамотних взагалі не було.

До революції 1917 р. на Кукобівських хуторах не було власної церкви, а тому селяни і козаки долали невеликі відстані до міста Решетилівка та села Демидівка.

Юрій КІСІЛЬ

Повідомлення про початок процедури розгляду та врахування пропозицій громадськості проекту містобудівної документації «Детальний план території земельної ділянки площею 2,00 га за адресою: (5324255100:00:018:0174) за межами м. Решетилівка Полтавського району Полтавської області»

З метою врахування громадських інтересів та у зв'язку з розробленням містобудівної документації, відповідно до Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності», Закону України «Про основи містобудування», Закону України «Про планування і забудову територій», Закону України «Про архітектурну діяльність», постанови Кабінету Міністрів України від 25.05.2011 року № 555 «Про затвердження Порядку проведення громадських слухань щодо врахування громадських інтересів під час розроблення проектів містобудівної документації

на місцевому рівні», Решетилівська міська рада Полтавського району Полтавської області повідомляє про початок процедури розгляду та врахування пропозицій громадськості проекту містобудівної документації «Детальний план території земельної ділянки площею 2,00 га за адресою: (5324255100:00:018:0174) за межами м. Решетилівка Полтавського району Полтавської області».

Даний детальний план розробляється з метою подальшої зміни цільового призначення земельної ділянки та визначення містобудівних умов та

обмежень для забудови даної земельної ділянки. На ділянці планується побудувати багатопаливну автозаправочну станцію. Склад містобудівної документації — відповідно до ДБН та нормативних актів.

Основні техніко-економічні показники на кресленнях проекту детального плану. Замовник проекту: Виконавчий комітет Решетилівської міської ради.

Розробник проекту: ФОП Педан Сергій Володимирович.

Підставою для розроблення є рішення сімнадцятої сесії восьмого скликання Решетилівської міської ради від 24.12.2021 № 927-17-VIII «Про надання дозволу на розроблення детального плану земельної

ділянки площею 2,00 га за адресою: (5324255100:00:018:0174) за межами м. Решетилівка Полтавського району Полтавської області».

З проектом Детального плану території можна ознайомитися на офіційному сайті Решетилівської міської ради та на офіційній сторінці Решетилівської міської ради у фейсбук в строки: з 08.04.2022 року по 09.05.2022 року.

Адреса за якою можуть надсилатися пропозиції: Решетилівська міська рада, 38400 Полтавська область, місто Решетилівка, вул. Покровська, 14. Відповідальна особа: начальник відділу

містобудування та архітектури Приходько Олег Всеволодович.

Розгляд пропозицій, при їх наявності, буде здійснюватися в термін з 09.05.2022 року по 09.06.2022 року.

Громадські слухання будуть проведені 13.05.2022 року о 10 год. 00 хв. в приміщенні Решетилівської міської ради.

Заплановані інформаційні заходи: онлайн експонування на офіційному сайті Решетилівської міської ради та на офіційній сторінці Решетилівської міської ради у фейсбук та презентація проекту під час проведення громадських слухань.

ЗНАЙ НАШИХ

Анна КАЛАШНІКОВА: «В нас люди просто неймовірні, відгукуються на чужий біль»

Коли починають говорити гармати, а на землю падають бомби — музи замовкають. Та не всі вони лишають рідну землю у пошуках безпечного місця десь за кордоном. Чимало митців, діячів культури зараз боронять рідну Україну зі зброєю в руках, як скажімо, музиканти гурту «Антитіла», Юрко Юрченко чи Андрій Хливнюк з гурту «Бумбокс». Інші, як от поет і музикант Сергій Жадан — волонтерять, чи, як зірка *Playboy* Даша Астаф'єва, чистять картоплю, аби приготувати їжу для бійців. Чи, як засновниця і керівниця решетилівського театру танцю «Гармонія» Анна Калашнікова, у тиловій громаді допомагають землякам, що втікають від жахів війни із Харківщини, Сумщини, Донбасу.

Хотіла стати режисером, але перемогли танці

Решетилівка стала для Ані рідною 13 років тому. Саме сюди після вручення червоного диплома приїхала випускниця Гадяцького училища культури імені Івана Котляревського (нині — фахового коледжу культури та мистецтв), з нашим містом вирішила пов'язати долю і збудували успішну кар'єру. Решетилівку обрала сама, хоча до цього переїзду ніколи тут не була. Про вибір не пожалкувала жодного разу, як і про фах, який обрала.

Аня родом із Миргородського району, з простої родини, де ні тато, ні мама не були пов'язані з мистецтвом чи культурою. А мале дівча з дитинства тяглося до прекрасного: малювала, співала, танцювала, вигадувала та самотужки конструювала сценічні костюми, брала участь у місцевій художній самодіяльності. Зізнається, що хореографією насправді серйозно не займалася, бо в селі не було гуртків, як і хореографа, котрий би приїздив навчати танців сільську малечу. «До останнього не сприймала це як майбутню професію, — розповідає Аня. — Цим жила, але не задумувалася, що цим можна заробляти на життя. Бо, як говорять у селі: „Та що там ті танцюльки? На хліб не заробиш“. Мамі дуже хотілося, аби я стала лікарем чи фармацевтом. Теж приглядалася до цієї професії. А ще говорила, що буду прапорщиком — брат у мене військовий, то й тяглася за ним. Буквально вже у випускному класі таки визначилася, що хочу займатися фахом, пов'язаним із режисурою. Бо в сільському

клубі брала активну участь у самодіяльності, самі вигадували сценки, ставили вистави. Завідувачка нашого клубу якраз закінчила Гадяцьке училище. Цей заклад і мені рекомендувала. Я навіть хотіла обрати спеціалізацію „видовищно-театралізовані заходи“. Але танці перемогли».

Вже працюючи в Решетилівці, у міському Будинку культури Анна Калашнікова паралельно отримала вищу освіту за своїм фахом у Полтавському педагогічному університеті.

«Гармонія» виборювала лише перші місця та гран-прі

Театр танцю «Гармонія» — це Аніне «дитя», яке вона створювала сама, з нуля, вкладаючи всі свої знання, любов і захоплення народними танцями. Отаких самих маленьких фанатів танцю та їхніх батьків молода викладачка об'єднала у єдину й «гармонійну» родину. Не зупиняли навіть відсутність на початку діяльності того ж танцювального залу, який нині облаштували власними силами. Займалися самовіддано й натхненно, хореограф заряджала і надихала малих танцюристів, котрі відточували свою майстерність. Батьки підтримували фінансово та морально. Результат — перемоги у всіх конкурсах, в яких «Гармонія» брала участь, починаючи від самого першого змагання, котре стало переможним. Аня не без гордості за вихованців зауважує, що за всі роки існування колективу юні танцівники жодного разу з конкурсів не привозили дипломів

другого ступеню — виборювали лише перші місця та гран-прі. «Гармонія» двічі була за кордоном — у Болгарії та Грузії. «У нас склалися чудові стосунки із міською владою, — розповідає Анна Калашнікова. — Як говорила Оксана Анатоліївна, „Гармонія“ — це візитівка нашого міста. Ми відкривали і закривали змагання, фестивалі, зустрічали гостей міста. Нас підтримували й допомагали, коли потрібне було взуття чи кошти на поїздку. Олександр Біленький допоміг із фінансуванням, аби колектив полетів на конкурс до Грузії. Нам не відмовляли, а ми в свою чергу намагалися достойно представити на змаганнях рідне місто».

У березні 2020 року підкорення танцювальних вершин призупинили пандемія з карантинном. Юні артисти просиділи вдома на карантині декілька місяців. Аня пояснює, що танцюристам, як і спортсменам, потрібно відновлюватися після вимушеного простою, бо коли місяць танцюєш, а два сидиш вдома, то форму втрачаєш, а номери забуваються. Коли вдалося повернутися до конкурсів, основний склад «Гармонії» уже був у випускних класах, а молодшу групу на заміну не встигли підготувати через усе той же карантин. Хореограф зауважує, що коли немає концертів, то немає й стимулів. Дистанційно проводили заняття теж складно. «Хореографія онлайн в хаті без станка — не те. Особливо, коли група 20 чоловік, не бачити, що кожен з них робить. Вирішила не калічити своїх вихованців, тож вдома вони робили вже добре відомі вправи на розтяжку». Коли ж знову почали займатися повноцінно, трапилася війна.

«Наші люди, хоч і мамонта попроси, — обов'язково знайдуть»

Війна застала Аню вдома. «Не було віри, що це справді з нами відбувається, — зізнається дівчина. — І страшно, і незрозуміло, що робити, куди бігти і що так взагалі може бути в сучасному цивілізованому світі. Але з Решетилівки вирішила не їхати. Власне, й думок таких не було. А хто мене де чекає, за великим рахунком? Бо немає ніде краще, як вдома».

Зараз не танцюється — та й натхнення немає. Натомість всі працівники міського Будинку культури — сценаристи, вокалісти, танцівники і ведучі — стали волонтерами. Всі вони опікуються волонтерським пунктом, який діє на базі закладу з початку війни. Тут Аня разом із колегами зустрічають біженців, що втікають від війни і рятуються у Решетилівській громаді, допомагають їм підібрати одяг та взуття, інші речі при потребі. Історії бувають різні, як і люди. Аня не дуже хоче про це говорити, проте з людським хамством доводиться теж мати справу. І знаходяться ті, хто навіть дорікає волонтерам болючими й незаслуженими обвинуваченнями на кшталт «Самі собі все порозбирали». Таке почула від жінки, котрій пояснили, що допомога безкоштовна, проте не потрібно сприймати пункт видачі одягу, як безкоштовний секонд-хенд, куди можна приходити «на завоз» і вишукувати гарні речі, адже допомога й іншим потрібна.

Більшість цю допомогу сприймають із вдячністю. Йдуть на контакт і з боєм у голосі розповідають про жахіття війни, поневіряння та дивовижний порятунк із самого пекла. Як от родина з Чугуєва, котра взяла на виховання 10 дітей у свій дитячий будинок сімейного типу. «Мама — молодець, але видно було, що вона дуже розгублена, — говорить Аня. — Розповідала, що в родині було все, адже дбали про дітей, їхній добробут. Затишний будинок, повний погріб консервації, морозилки з м'ясом... Та довелося кидати все, втікали з-під обстрілів, хто в чому був. Встигли лише дітей вхопити, взяли речі лише на два дні, щоб хоч білизну перевдягти. Коли виїздили, російські війська розстріляли колону, так що ця родина дивом встигла проскочити. І таких історій багато. Так само люди з Охтирки. По них видно, що ці люди бачили бомби, які падають на їхні будинки, оцей жах у очах стоїть. І реакція відповідна на звуки, на які ми не зважаємо: прийшла дівчина по одяг, а тут

дверима вхідними гримнуло — вона аж підскочила, бо злякалася, що це вибух».

Щодня на своїй сторінці у Фейсбуці Аня пише нові потреби — для біженців, для захисників, для дітей. Разом із колегами збирали кошти на картковий рахунок, щоб придбати каву, чай та цигарки для військових. Допомогали з харчами для тварин, котрих врятували з-під обстрілів у харківському Екопарку Фельдмана та перевезли до Ковалівки під Полтаву.

«Постійно пишу потреби, постійно в людей щось прошу, щоб приносили — то взуття, то куртки, то іграшки для дітей. В нас люди великі молодці, просто неймовірні, відгукуються на чужий біль — вони стільки всього приносять. Як жартують, наші люди, хоч і мамонта попроси, обов'язково знайдуть, — посміхається Аня. — Багато хто нові речі приносить, підприємці зі своїх магазинів крам несуть — взуття, спортивні костюми. От я пишу потребу, що потрібен дитячий візок — привезли два. Люди віддають безкоштовно попри те, що могли б продати. Несуть іграшки, пазли, розмальовки, фломастери, олівці для малечі».

Одна із нещодавніх потреб, про яку Аня оголосила на своїй сторінці — дитячі малюнки для захисників. Розповідає, що громада отримала гуманітарну допомогу з Польщі, а в ній трапився дитячий малюнок. Приклеїли його на стіну, в своєму пункті, потім колекцію поповнив другий, третій. Отак вирішили створити стіну з малюнків, Аня зняла те все на відео, запостила у соцмережах. У відповідь хлопці з передової почали писати у коментарях прохання, аби надіслали їм такі малюнки. Отак і почали передавати бійцям малюночки. «Бо це справді важливо: дитячі малюнки гріють серце й душу, стають оберегом для наших хлопців. І стимулом обороняти рідну землю й малечу, яка тут підрастає», — переконана Анна Калашнікова.

Вона щиро вірить в перемогу і наші доблесні ЗСУ, як і кожен з нас. Переконана, що кожен з нас, навіть той, хто не вміє тримати зброю в руках, щодня наближає нашу спільну перемогу. Кожен — на своєму місці. Бо ми всі — єдина велика громада і неймовірно дружня родина. А ми щиро віримо, що після перемоги у мирній Решетилівці пройде грандіозний фестиваль з концертом. І вихованці Ані обов'язково на цьому концерті влаштують флешмоб і перфоманс — як присвяту вільній і незалежній Україні, її мужньому й нескореному народу.

Настя ТОПОЛЯ

ОГОЛОШЕННЯ

ПРИВАТНІ
ОГОЛОШЕННЯ

НЕРУХОМІСТЬ

■ Продам 2-кімнатну квартиру, 1 поверх, інд. опалення, 43 м², Решетилівка. Тел. 068-887-59-38

■ Продається з/д 0,16 га на якій знаходиться флігель 6х6, цегляний погріб, садок. Тел. 067-456-92-54

■ Продам будинок в с. Покровське. Є газ, вода, сад, город, без боргів, приватизоване. Документи в порядку. Тел. 097-168-86-95

ЖИВНІСТЬ

■ Куплю кнура на м'ясо. Тел. 095-914-64-97

■ Куплю теля. Тел. 063-849-93-40

■ Продам нутрії-самці 11 міс. і 7 міс., самочки 7 міс. ж/в. 80 грн за кг. Тел. 066-809-45-78

С/Г ПРОДУКЦІЯ

■ Продам кукурудзу. Тел. 095-477-75-30, 063-892-25-03

■ Продам томатний сік. Тел. 066-202-70-90

РІЗНЕ

■ Куплю електродвигун (можна неробочий), редуктор. Тел. 063-849-93-40

■ Продам зернобурякосіноподрібнювач, кукурудзолушницю, насос, компресор, електродвигун, редуктор. Тел. 095-914-64-97

■ Прийму на квартиру безкоштовно. Решетилівка. Тел. 2-84-61

■ Продам механічний будильник, радіоприймач (рад. часів), телефон. апарат. Тел. 095-501-10-47

■ Продам соковарку з нержавіючої сталі на 8 л., нова. Тел. 050-989-05-02

■ Продам сіно лугове в райцентрі. Тел. 095-828-64-56

■ Продам масляний радіатор (обігрівач) «Скарлет», 7 секцій, новий. Тел. 050-989-05-02

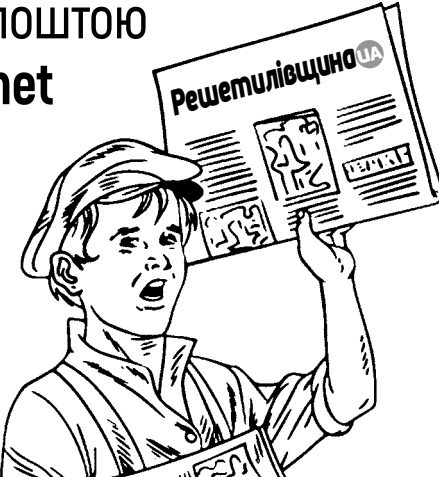
■ Запрошую порядного чоловіка до 70 років. Спокійного вдівця, який згодний на переїзд. Тел. 095-60-15-853

■ Плету троси будь якої складності. Грицак Володимир Іванович. Село Капустяни, вулиця Шевченко, 16А. Тел. 050-92-55-256

■ Продам цибулю. Кушівка, велика голландської селекції, чиста, в сітках по 17 та 20 кг. Можна в роздріб! Є і на посадку біла та кримська. Село Лобачі! Тел. 099-062-48-93, 050-98-31-891

Замовити привітання та розмістити оголошення у газеті можна електронною поштою **resh_ua@ukr.net**

та за номером телефону **050-675-07-36**

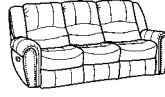

Вироби з металу
Гаряча та холодна ковanka. Вигорвлення комплектуючих до с/г техніки
Тел. (099) 333-41-08, (098) 903-65-41

Куплю телят, корів, биків, кіз, коней. Дорого. Термінові виклики. Цілодобово. Тел. (099) 959-78-22, (067) 983-01-96

Натяжні стелі.
Тел. (066) 882-48-81

МЕБЛІ
шафи-купе, кухні, матраци, дивани зборка, доставка
Тел. (063) 842-87-58, (095) 835-67-57

Магазин «ШАХ»

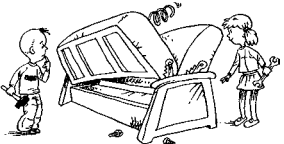
Вантажні перевезення.
Газель до 2 тонн
Тел. (099) 781-90-61

Дорого куплю соняшник.
Тел. (066) 922-21-11

Побутова техніка б/в із Європи:
морозильні камери, холодильники, пральні-машини-автомати, велосипеди. Широкий асортимент в наявності та на замовлення.
(068) 337-77-76, (095) 383-46-65, (097) 284-60-66

ПП Зайцев.
Ремонт холодильників та морозильних камер. Вдома у замовника.
Тел. (050) 136-70-13, (098) 305-27-67, Сепрій

Ремонт м'яких меблів.
Тел. (095) 32-28-569
Олександр

Продам фермерських курей-несучок вирощених на домашніх кормах, різного віку.
Несуть крупні яйця. Доставка безкоштовна.
Тел. (066) 162-36-14, (068) 469-84-32

Куплю дорого корів, биків, телиць, кіз, цапів, баранів, проблемну худобу.
Цілодобово.
Тел. (097) 756-25-25, (099) 343-31-00

Супутникові антени.
Встановлення. Ремонт. Тел. 2-19-58, (066) 932-15-57, (093) 107 57 77

Натяжні стелі.
Тел. (066) 882-48-81

Телефон «гарячої лінії» Решетилівської міської ради
095-78-07-111

Про факти підвищення цін жителі Решетилівської громади можуть інформувати робочу групу за телефоном **066-594-54-94**

Центр видачі одягу для переселенців:

м. Решетилівка, вул. Покровська, 9

УВАГА!
Головне управління Національної поліції в Полтавській області повідомляє, що у м. Полтава та Полтавській області **можуть тимчасово не працювати лінії «102».**
У разі необхідності звертатися за такими резервними номерами call-центру «102»:

050-321-60-28	099-390-06-89
050-321-60-31	099-390-06-95
050-070-09-42	099-390-06-98
050-530-07-36	050-070-11-02

050-070-11-27

УВАГА!
Полтавський обласний центр екстреної медичної допомоги та медицини катастроф повідомляє, що у м. Полтава та Полтавській області **можуть тимчасово не працювати лінії «103».**
Для звернень про надання медичної допомоги тимчасово використовуйте наступні номери телефонів:

050-309-71-30	067-402-62-67
050-309-71-24	067-503-32-71
050-309-71-20	067-503-32-54

УВАГА!
ГУ ДСНС України у Полтавській області повідомляє, що у м. Полтава наразі не працюють лінії «101» та «112».
Для інформування про пожежі та надзвичайні ситуації використовуйте наступні номери телефонів:

066-617-36-07	066-617-35-49
066-617-37-55	066-621-91-84

050-309-71-30

УВАГА!
Для інформування про пожежі, інші надзвичайні події та ситуації на території Решетилівської територіальної громади номер телефону 10 ДПРЧ (м. Решетилівка)
066-62 96-285

Решетилівщина UA Тел. (050) 675-07-36

КУПОН ДЛЯ БЕЗКОШТОВНОГО ОГОЛОШЕННЯ

Текст оголошення _____

Телефон / Адреса _____

Прийом купонів здійснюється у пункті продажу газет за адресою: вул. Покровська, 1 (Універмаг, 1 поверх).

ПОРАДИ

Секрети гарного врожаю картоплі: пророщування, методи посадки та догляд

Цього року садити городи, напевно, будуть й ті, хто давно цього не робив. Мета благородна — забезпечити продуктову безпеку родини, громади і держави. І однією з головних культур-годувальниць на українських городах, звісно ж, буде картопля. Вона — другий хліб, як гордо і цілком заслужено йменують картоплю. Як отримати хороший врожай смачної картоплі при мінімальних витратах сил і часу? Розкриваємо секрет — він у правильному підході.

Готуємося до посадки

Мало просто придбати якісний насінневу картоплю — його перед посадкою ще треба «розбудити», щоб сходи були дружніми і міцними. Коротко про основні способи підготовки посадкового матеріалу:

Сухий метод. Бульби розкладаються у 1–2 шари на світлі; температура в перші 10–15 днів +18...+20 градусів, потім знижується до +15, щоб паростки не витягувалися. Тривалість підготовки 30–40 днів. Результат: пофарбовані міцні паростки з зачатками зелених листочків.

Вологе пророщування. Розкладаються Бульби у вологому субстраті (тирса, торф тощо) і витримуються при температурі не вище +15 градусів протягом 2–3 тижнів. Результат: міцні кремезні паростки і добре розвинені корінці.

Комбіноване пророщування. Спершу Бульби пророщуються на світлі до отримання паростків (протягом 2–3 тижнів), а потім ще 10 днів витримуються у вологому субстраті для розвитку коренів. Результат — як при вологому пророщуванні.

Пров'ялювання. Бульби витримуються в теплі (+16...+20 градусів) до пробудження вічок (зазвичай не більше 2 тижнів).

Спосіб застосовується, якщо немає часу на повноцінне пророщування. Результат: посадковий матеріал з зачатками паростків.

Прогрівання. Застосовується в тих випадках, коли посадковий матеріал пізно витягнутий з холодного сховища, і його необхідно швидко «розбудити». Бульби розкладають у прохолодному приміщенні (близько +10 градусів) і протягом 3–4 днів поступово підвищують температуру до +22...+25 градусів. Результат: пробудження сплячих вічок на бульбах.

Посадка картоплі: терміни і методи

Народна прикмета стверджує, що картоплю треба садити, коли на березі починають розгортатися листочки. В цей час земля вже достатньо прогрілася, але в неї ще вистачає вологи, необхідної для проростання бульб. Якщо поспішити, посадити в холодну землю, посадковий матеріал може згнити, але навіть якщо цього не станеться, чекати сходів доведеться довго. Якщо ж запізнитися з посадкою, схожість може виявитися дуже низькою через нестачу вологи

в ґрунті.

Агрономи кажуть, що правильний термін посадки — коли земля на глибині 10 см прогрілася до +10 градусів, а грудку землі, стиснута в руці, не розсипається, але і вода з неї не тече, — значить, ґрунт «стиглий», готовий до обробки.

Крім традиційної посадки в лунки під лопату чи рядки гребенів, городники садять картоплю під соломку; у високі грядки під мульчу; в бочки і мішки; під чорний нетканый матеріал і так далі. У кожного методу є свої переваги і свої прихильники. Розповімо коротко про так би мовити не зовсім традиційні методи.

У високі грядки. Дуже популярний у сучасних городників метод. Картопля висаджується в стаціонарні високі гряди з родючим ґрунтом. Бульби розкладаємо рядками (у шаховому порядку), замульчовуємо посадку, підгортати та прибирати урожай легко. Проте слід врахувати витрати на спорудження стаціонарних гряд.

Під соломку. Пророщені бульби розкладають по поверхні ґрунту (можна просто по дернині) і прикриваються соломкою. По мірі росту кущів додають соломку. Якщо соломи немає, її іноді замінюють сіном, але воно часто

СТРАВА ТИЖНЯ

Курка з картоплею в молоці

Інгредієнти: 1 курка, можна використовувати половину; 9–10 дрібних картоплин, можна молоді; цедра 1-го лимона, порізати тонкими смужками; 1 голівка часнику, почистити; 1 пучок чебрецю чи іншої запашної трави-спеції; 400 мл молока, сіль до смаку.

Розігріти духовку до 180 °С. Якщо картопля стара — почистити, якщо молода — лише добре помити. Картоплю помістити в невеликий сотейник, посолити, залити водою і варити на середньому вогні до напівготовності. Відцідити.

Курку розділити на порційні шматки. Зубчики часнику розчавити тупим боком ножа. Шматочки птиці викласти

в один шар у жаротривкий посуд. Рівномірно розподілити часник, цедру і чебрець, щедро посолити.

Між шматками курки розмістити бульби картоплі. Влити молоко так, щоб вміст ємності для запікання був майже повністю покритий рідиною.

Вставити посуд в духовку і запікати приблизно 40 хвилин, до готовності курки і м'якості картоплі. Зверху повинна з'явитись рум'яна шкірочка, а молоко частково згорнутись і вваритись. Дістати курку з картоплею з духовки, залишити на 10 хвилин «відпочити». Подавати з легким салатом чи улюбленим гарніром.

злежується, ущільнюється, тому деякі городники вважають таку заміну помилкою. Не потрібно копати і підгортати, легке збирання врожаю, чисті бульби. Але в соломі легко заводяться гризуни; в сире літо вона може прігти, загнитися.

У бочки (відра, мішки). На дно обраної ємності поміщається ґрунт (товщина шару залежить від розміру контейнера і обсягу посадок, але не більше 20 см), на нього розкладають підготовлені бульби і засипаються шаром ґрунту. По мірі росту кущів земля поступово підсипається, а для збирання врожаю з бочки або відра просто витрушують весь вміст. На великі врожаї при використанні цього методу розраховувати не доводиться. Крім того, треба враховувати, що ґрунт в ємностях швидко сохне і в жарку погоду потрібен полив. Зате не треба копати, підгортати, прополювати, не потрібно багато місця, садити можна де завгодно.

Догляд за картоплею

Догляд за насадженнями полягає в прополюванні, підгортанні, поливах підгодівлях і при необхідності, захисту від хвороб та шкідників. Ці роботи досить трудомісткі, але якщо ви вирощуєте картоплю на невеликій ділянці, догляд можна звести до мінімуму, застосовуючи правильні методи.

Так, наприклад, мульчування посадок (соломою, скошеною травою, сіном, споленими бур'янами) замінює підгортання, допомагає зберегти вологу в ґрунті (дозволяючи скоротити або зовсім виключити поливи), пригнічує ріст бур'янів. Садіння бульб у високі грядки або бочки теж позбавляє від необхідності підгортати рослини і витрачати час на прополку.

Але треба розуміти, що у кожного методу є свої обмеження. То ж мульчування в сире літо може спровокувати гнилі, а картопля в бочках потребує регулярного поливу, особливо в сильну спеку. Тому іноді традиційні методи все ж таки виявляються оптимальним рішенням.

Підгортання допомагає збільшити врожай: підсипаючи ґрунт до кущів, огородник стимулює утворення додаткових підземних пагонів — столонів, на яких формуються бульби. Навесні підгортання, крім того, допомагає захистити сходи від пізніх поворотних заморозків, а влітку перешкоджає надмірному випаровуванню вологи і розпушує ґрунт, покращує повітрообмін.

Картопля дуже вимоглива до вологості ґрунту, особливо у фазі появи сходів і під час цвітіння, оскільки воно зазвичай збігається з формуванням бульб. Засуха для більшості сортів критична; в посушливе літо при недостатньому поливі врожай значно знижується. Уникнути втрат допомагає розпушування ґрунту після дощу або поливу і мульчування посадок. Поливи гостро необхідні на пухких піщаних і супіщаних ґрунтах, погано утримують вологу; на вологомістких суглинках часто можна обійтися і без цієї процедури.

Підживлення зазвичай не потрібне, якщо необхідні добрива були внесені при підготовці ґрунту та посадки. Не варто підживлювати «про всяк випадок»: надлишок поживних речовин буває не менш шкідливим, ніж нестача. Так, наприклад, при надлишку азоту (виникає, якщо перегодувати рослини органікою) бадилля розвивається на шкоду врожаю, а в бульбах можуть накопичувати нітрати.

Олександр СТЕПАНЕНКО

